

den mest afgørende i mange år med lovforslag nr. L 100, hvor der lægges loft over de kommende års ejendomsværdiskat på baggrund af ejendomsvurderingen for 2001 + højst 5 pct.

Der eksisterer ikke på nuværende tidspunkt nogen organisation, som kan overtage det arbejde, som hidtil er udført af vurderingsrådene og skyldrådene. Det er medlemmer af vurderingsråd og skyldråd, som har taget sig af besigtigelser og forhandlinger med borgerne. Det er således den mest borgervendte del af vurderingsarbejdet, som ministeren allerede har afskaffet, uden at have noget at sætte i stedet for og umiddelbart forinden der udsendes ca. 2 millioner vurderingsmeddelelser med forkerte oplysninger om klageadgang og klagebehandling.

Først i løbet af det kommende år vil ministeren opbygge en ny vurderingsorganisation, som ikke har nogen erfaringer med besigtigelse og forhandling. De nye vurderingsankenævn, som oprettes amtsvis, vil tidligst blive oprettet pr. 1. juli 2002 og med stor sikkerhed væsentlig senere, idet det virker urealistisk, at det overhovedet vil være muligt at få indstillinger frem fra alle amter til udnævnelse på denne side af sommerferien.

Sidste år afklarede vurderingsrådene over 26.000 af de indkomne klager til borgernes tilfredshed. Kun godt 5.000 klager gik således videre til egentlig klagebehandling i skyldrådene. Med vedtagelsen af L 180 vil de kommunale vurderingssekretariater alene kunne rette faktuelle fejl i forhold til de indkomne klager. Det vil uundgåeligt indebære, at den største del af klagerne over 2002-vurderingerne vil blive videregivet til de endnu ikke nedsatte vurderingsankenævn.

Det er baggrunden for, at S, SF, RV og KRF (sammen med EL) har fremsat L 202, som behandles sammen med L 180, og som indebærer, at de hidtidige vurderingsråd og skyldråd får forlænget deres funktionsperiode indtil den 1. juli 2002. Da alle partier har erklæret sig parate til at drøfte en modernisering af vurderingsområdet, indeholder forslaget endvidere et forslag om, at skatteministeren inden udgangen af 2002 skal fremkomme med et gennearbejdet forslag til en ny vurderingsorganisation, som vil kunne vedtages i god tid, inden man afskaffer den eksisterende organisation.

Under udvalgsbehandlingen har skatteministeren ikke udvist nogen form for lydhørhed over

for selv meget veldokumenterede argumenter for de helt uoverskuelige problemer og den retsuisikkerhed, som regeringens lovforslag risikerer at medføre for tusindvis af borgere. Ministeren har alene henholdt sig til, at regeringen har besluttet at spare et beløb, og at man har flertal for lovforslaget sammen med Dansk Folkeparti.

Ad. 2: Også det materielle indhold i den fremtidige lovgivning indeholder en lang række problemer, som risikerer at ramme borgerne på en helt tilfældig måde.

Med den nye organisation afskaffes det lokale kendskab til prisforhold, beliggenhed m.v., som er meget afgørende inden for vurderingsområdet. De meget store besparelser efterlader en organisation, som ikke afsætter ressourcer til besigtigelser i større omfang. De hidtidige vurderingsråd har årligt foretaget besigtigelser af over 100.000 ejendomme. Lokalkendskab kombineret med et stort antal besigtigelser er afgørende for vurderingernes kvalitet. Derfor risikerer ministerens lovforslag at få som konsekvens, at vurderingernes kvalitet vil falde år for år, og dermed en modsatrettet udvikling af den kvalitetsforbedring af vurderingerne, som vi har oplevet, siden der blev indført årlige vurderinger.

Også afskaffelse af de årlige vurderinger er et problem. Fremover vil der blive foretaget automatiske amtsvise reguleringer af vurderingerne, som borgerne ikke kan klage over, selv om de giver et forkert resultat.

De amtsvise fremskrivninger udgør et særligt problem, idet en gennemsnitlig prisudvikling i et helt amt kan dække over store forskelle, med stigende priser i visse dele af amtet og faldende priser i andre områder af amtet. Det kan betyde, at borgerne bliver pålagt såvel forkert grundskyld som forkert ejendomsværdiskat, og at virksomhederne herudover pålægges en forkert dækningsafgift, uden at de har mulighed for at gøre indsigelse herimod og få det rettet.

Automatiske årsreguleringer er ikke et ukendt fænomen. Indtil den nye vurderingslov fra midt i 1990'erne opererede man også med årsreguleringer, som borgerne ikke kunne klage over. De mange problemer og uretfærdigheder, som det medførte, var netop et hovedargument for ændringen af loven. Hertil kommer, at man dengang ikke foretog fremskrivningerne på amtsplan, men tog væsentlig større hensyn til forskellene i prisudviklingen inden for de enkelte am-